

MIDNATTS ROPET

MARANATA

DU VÅR HERRE KOM

Nr 17 – fred. 14 augusti 1970 – Årgång 11 – pris 1:50 kr. (befriad från moms)

En imponerande samling fria vittnen med familjer deltog i
MALMKÖPINGSVECKAN 1970

Stort reportage från dop-, samtals- och väckelsemötena

Barnen i konferensen

”— Våra barn behöver mycket förbön! På dagens lekplatser råder sannerligen ingen söndagsskolatmosfär. Det behövs missionärer där också.

Redan på ett tidigt stadium möter barnet en rå, nedbrytande ande”, sade Arne Imsen på söndagsförmiddagen i Malmköping då en stor skara välmående maranatabarn välsignades.

■ nytt ■ kort ■ aktuellt

■ ■ Den största massrättegång som någonsin hållits mot en religiös minoritetsgrupp i detta land förbereds nu i Stockholm. 28 maranataanhängare, med pastor Arne Imsen i spetsen står åtalade inför Stockholms rådhusrätt. Anledningen är Maranatas krig mot porren heter det bl. a. i ett meddelande som vandrat pressen runt. Vidare: Åtalsrubriceringen är skadegörelse och olaga affischering. Påföljden maximalt 120 dagsböter. Böter som Maranata vill ha förvandlade till fängelse.

— Det är belysande att inga frikyrkopredikanter suttit inne för sina protester, säger Arne Imsen. Jag tänker inte försvara vår grupp i rätten. Bara ge domstolen en inblick i den nedbrytande porrhanteringen. Det skall bli en salva som man aldrig glömmet i den rätten. Sedan får straffet bli vad det vill.

— Vill maranatafolket inte betala böterna förvandlas straffet till fängelse. Så enkelt är det, säger chefsåklagare Dag Halldin i Stockholm som lett utredningen. ■

■ ■ Ett rättfärdigt samhälle är målet för vår strävan, säger KDS-ledaren Birger Ekstedt inför valet i höst.

■ ■ Gatans kristna kallar sig en ny väckelserörelse som vuxit fram utanför alla kyrkor mitt i de amerikanska storstädernas andliga och sociala slum.

De flesta är omvända hippies och knarkare och de predikar ett radikalt budskap med omvändelse och dop till Kristus.

■ ■ Till Missionsförbundets traditionella scoutläger, för omkr. 4.000 ungdomar, hade i år en katolsk pater anlitats för att varje morgon hålla mässa för lägrets katoliker.

MIDNATTS ROPET

MARANATA
DU VÅR HERRE KOM

I DETTA NUMMER:

SEGRANDE KRISTENDOM

Av Anders Duveskog

Sid. 5

FRÄLST OCH DÖPT EFTER 30 ÅRS FÄNGELSE

Läs hur Gud griper in i ett mänskooide

Reportage: Mediaservice

Sid. 6—7

VAD SKALL SKE UNDER 1970-TALET?

Profetiskt tal i Malmköping av Rein Seehuus Sid. 8—9

REPORTAGE FRÅN MALMKÖPINGSKONFERENSEN

Sid. 10—13

ÄR VÅR LAND ETT SODOM?

Forts. predikan av Arne Imsen

Sid. 14—15

VITNESBÖRD, KONTAKT MED LÄSARE M. M.

MIDNATTSROPET — Organ för andlig väckelse i dag utkommer med ett 20-sidigt nummer varannan fredag
Ansvarig utgivare: ARNE IMSEN • I redaktionen: LARS O. ANDERSSON och ULLA NÄSHOLM • Layout: PER-ARNE IMSEN • Adress (red. och exp.) Box 6177, 102 33 STOCKHOLM • Tel. (red. och exp.) Växel 08-34 06 35

Arne Imsen:

Församlingen- Missionen- Profetiska ordet

■ Så hade samlingstemat för årets Malmköpingsvecka formulerats. Det var en utomordentlig kombination av ämnen, och gav ett sprängladdat tidsschema. Aldrig har vi tidigare sett en så lysande komplettering av åldrar, gåvor och tjänster på så bred bas fungera så harmoniskt.

■ En och annan av oss hade väl vissa farhågor för att de båda konferensveckorna ganska tätt sammanpressade i sommarens stora semesterånad, i någon mån skulle slå ut varandra. Men alla sådana aningar kom helt på skam. Malmköpingsveckan fick faktiskt sin underbara upptakt på Hasslö.

■ Den unga men djärva Hasslöförsamlingens initiativ resulterade i en strålande konferensdebut, som helt säkert kommer att få sin naturliga fortsättning. Där det finns vision, enhet och vilja kan ganska stora arrangemang genomföras fastän skaran inte är så stor och resurserna relativt blygsamma. Den unga församlingen fick genom sin andliga friskhet och praktiska duglighet bli medlet till att problem löstes och gemenskapen knöts starkare mellan vänner och vittnen.

■ Malmköpingsveckan 1970 gav en kraftig förstärkning åt Hasslöveckans profetiska proklamation att maranataväckelsen har sin bästa tid framför sig.

Malmköpingsveckans många signaler oh appeller kommer säkerligen inte förklinga ohörda. Aldrig tidigare har väl missionsfrågan med en sådan tyngd trängt sig på och etsat missionsbefallningen så fast och levande i vårt medvetande som den missions- och arbetsvecka, vilken förlänats oss för tredje året i sommarljus södermanlandsbygd. Händelserna avlöste varandra i ett fullsprängt tidsschema, brödsbrytelse, bönemöte, bibelstudium, samtals-, missions- och väckelsemöte. Med profetisk skärpa och konkret bevisning fick evangelisationen nästan handgriplig aktualitet och väckte djup ånger över bakomliggande försumligheter och helig beslutsamhet att mera vaket och ansvarsmedvetet utnyttja alla lägliga tillfällen och möjligheter för massspridning av evangelisk litteratur och personligt själavinnande. Malmköpingsveckan lärde oss mycket om andlig beredskap och praktisk missionsstrategi på olika nivåer.

* * *

Mitt ibland oss hade vi en grupp unga människor med ett mycket brokigt förflutet. Några av dem hade under några månader varit i Stjärnhov, och de föll nu som mogna frukter till Kristi kors. En medelålders man med trettio års anstaltsvistelser bakom sig hade fått tio dagars permission för att vara med under maranatakonferensen på Malmahed. I en sällsam dopförrättning döptes samtliga dessa till Kristus vid Hosjöns badplats. Det var en högtid som kunde fått en sten att jubla. Atmosfären var sådan att bitterhet och hat mot människor och samhälle efter mångårig frihetsberövning och många misslyckade rehabiliteringsförsök, dränktes i vattengraven.

Erik fick hopp om en framtid, då han förnam värmen och lyssnade till frälsningsbudskapet. Han blev konferensens skyddsling. Man bad, grät och jublade tillsammans med honom och de andra som under konferensveckan för första gången smakat frälsningens nåd. Då veckan var över återvände vi alla med djupa intryck från nya andliga erfarenheter, till våra hem och familjer. Erik tog farväl av evangelisten framför anstaltsporten tre minuter innan permissionen gick ut. Det var första gången han verkligen glad och lycklig såg portarna sluta sig bakom sin rygg. Hans drag utstrålade något hoppingivande nytt.

I tio dagar räckte interneringen innan försöksutskrivning var ett faktum. Erik blev fri för ett par dagar sedan, och nu är han hos oss för att också socialt starta ett nytt liv. Hans uppgift blir först att lära sig vår offsetpress' hemligheter. Han skall så småningom trycka stora upplagor av traktater, affischer och flygblad för spridning ut över hela vårt land. Hjälpa honom med ett startkapital till plåtar, papper och andra attiraljer för att komma igång snarast möjligt med detta arbete!!

* * *

Behoven av lämpliga traktater växer sig allt större. Malmköpingsveckans råd och förslag skall genomföras. Det innebär att missionen blir allas vår gemensamma angelägenhet från missionsfälten i vår egen omedelbara omgivning till andra länder och kontinenter. I smått och stort är vi alla med i ett världsomspännande missionsarbete, vars resultat beror på vår individuella beredvillighet att först förverkliga missionsbefallningen på det lokala planet.

Ännu en gång. Hjälpa oss att få Erik igång med offsetpressen för massproduktion av kristna tryckalster. Midnattsropet förvaltar medlen!

SEGRANDE KRISTENDOM

Av Anders Duveskog

I brevet till efesierna, det sjätte kapitlet, tar Paulus upp till behandling församlingens utrustning. I elfte versen står det, *"Ikläden eder hela Guds vapénutrustning, så att I kunna hålla stånd emot djävulens listiga angrepp"*. Denna sanning ang. församlingens stridsförmåga visar på vapen för både offensivt och defensivt bruk.

Det som emellertid på ett särskilt sätt fångat min uppmärksamhet är under vilka förhållanden församlingen iklädes denna segerrika rustning. Artonde versen säger oss: *"Gören detta under ständig åkallan och bön, så att I alltjämt bedjen i Anden och fördenskull vaken under ständig uthållighet och ständig bön för alla de heliga"*. I denna vers förekommer ordet ständigt tre gånger och då i förbindelse med bönelivet.

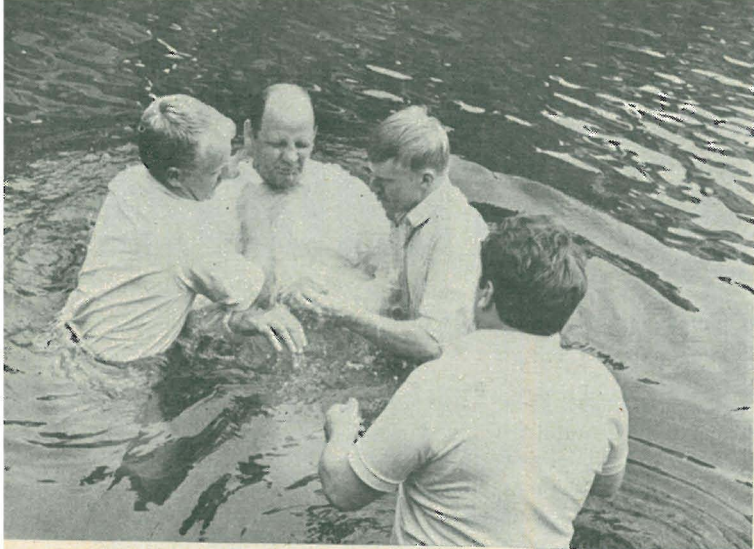
Djävulen känner väl till en vapenutrustad församlings styrka och rädes den, emedan han vet att hans listiga angrepp på intet sätt får någon ingång i densamma. Det är därför han är så mån om att församlingen aldrig kommer in i förhållandet som omnämnes i artonde versen, bönelivet.

När man ser ut över vår kristenhet, fylls man av sorg, ty man tvingas konstatera att satan lyckats ödelägga bönelivets dominerande roll i församlingarna. Det är klart att bönemötena finns med i annonseringarna, men hur är det med upplutningen? De grundläggande

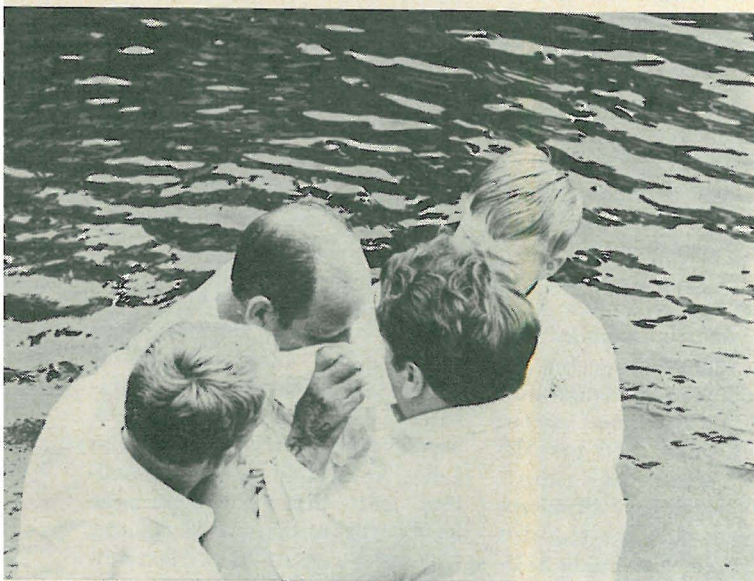
inslagen i den urkristna församlingsgemenskapen omnämnes i Apg. 2: 42, *"Och dessa höll fast vid apostlarnas undervisning och brödragemenskapen vid brödsbrytelsen och bönerna"*. Därav förstår vi att det var allmän upplutning, när det var fråga om detta. Utifrån denna bakgrund följer hela det segerrika Apostlagärningarna. Nu har emellertid bönemötena satts i bakgrunden, och dit söker sig endast en ständigt krympande minoritet av församlingens medlemmar. De medelålders har sina hem och annat förgängligt att syselsätta sig med. Kampen har man varken tid eller lust för. På sin höjd kan man göra sig iväg till en sångövning ibland för att trimmas till söndagens trivselkväll i kyrkan. Ungdomen har fullt upp med musikalivet. Det är körer, blåsorkestrar, ungdomssträngmusik m. m. och allt måste ju vara till det yttersta perfekt. Man söker tillfredsställa publikens konstnärliga smak. Effekten av detta blir fina recensioner i ortspresen, men inga gudomliga manifestationer. Men det var väl det som var meningen skulle följa i församlingens spår?

Men hur har vi som maranatafolk reagerat inför denna upplösning i kristenheten. Är vårt böneliv en ropande kontrast till de andras, eller har vi också besmittats av håll i gångandet i kristenheten? Det måste vara självklart för oss att inte sätta vår tillit till duk-

tiga sångarevangelister eller uppreklamerade predikanter. Den lokala församlingen måste ikläda sig kraft att kunna segra. Den behöver verkligen utsläcka den ondes alla brinnande pilar som har trängt in i så många sårbara församlingar och berövat den dess gudomliga karaktär. Vi behöver Andens svärd, Guds ord, som får den tuffe svenske hedningen på knä, förkrossad, bedjande om frälsning. Detta resultat åstadkommer inte en kristenhet som satsar på organisatoriska uppfinningar eller unga sångarteam vilka tagit intryck av nöjesfältens poppissar. Nej, *"gören detta under ständig åkallan och bön"*, uppmanar oss Bibeln. De maranataförsamlingar som misslyckats att samla sina medlemmar till bön, kommer successivt att föras in i den resultatlösa religiösa trallen, där alla förhoppningar knyts till naturliga förmågor. Det måste vara vår hjärteangelägenhet att inte dela samfundens tragiska utveckling. Vår målsättning måste vara att uppleva en reningsprocess från alla hämmande inslag och inriktningar i verksamheten. Församlingen måste helt enkelt tillbaka till det innerliga gudslivet, som präglade ursprunget. Säkert kommer då densamme Jesus att demonstrera densamma kraft, men vi måste handla först. *"Nalkens Gud, så skall han också nalkas eder."* "O Kristi brud, var är din skrud, var är din tro, var är din första kärlek"?

På min Mästares befallning och din egen bekännelse

om sinnesändring och tro, döper jag dig till Kristus,

i Faderns, Sonens och den Helige Andes namn. Amen!

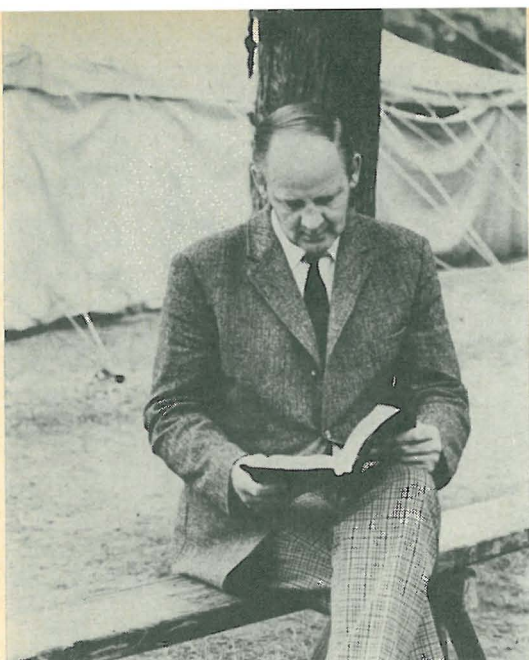

Dop i Malmköping

Frälst och döpt efter 30 år i fängelse

Reportage: Mediaservice

Erik Strömberg är förvaringsfånge. I närmare trettio år har han vistats innanför murarna. Längsta perioden i frihet sedan 1940 är 10 månader. Inte en permission har han skött. Slagsmål och rån under rusets inflytande har alltid snabbt fört honom tillbaka till fängelse och internering. I dag träder Erik Strömberg fram. Han har blivit frälst och döpt i vatten som tecken på att det gamla är slut. För första gången i sitt liv har han skött en permission prickfritt. Några dagar i frihet som han tillbringade på Maranata-konferensen i Malmköping.

*Erik studerar
Guds ord i lugn
rogivande miljö.*

— Jag har aldrig haft en ärlig chans här i livet, säger Erik, eller "Länge Värmland" som han kallas i förbrytarkretsar. Det är fantastiskt. Nu har jag träffat vänliga rara människor som inte ser mig som en farlig förbrytare utan som medmänniska.

— Mina föräldrar var aldrig gifta. När jag var 10 år separerade dom och jag sattes i ett fosterhem. Mina fosterföräldrar ville bara tjäna pengar och utnyttja mig. Jag rymde flera gånger. Det var tydligen ingen som begrep att en ung pojke behövde ömhet och värme.

Tvångsuppfostrad

— Som 16-åring skickades jag på uppfostringsanstalten Bona utanför Motala. Jag skulle tvångsuppfostras. I stället blev anstalten en läroanstalt för ett fortsatt brottsligt liv. Naturligtvis rymde jag och för att kunna leva på fri fot blev det småinbrott som resulterade i återresa till Bona.

— I lumpen klappade jag till ett par furirer och belönades med frisedel och 4 månaders straffarbete. Sedan var cirkusen definitivt igång. Med den bakgrund som fanns dokumenterad hade jag inte en chans

att klara mig utan hjälp. Och någon hjälp fick jag inte. Fångvård består inte av vård. Bara av inlåsning och förvaring.

— När man är ensam så är spriten en tillflykt — tror man. När jag blir berusad blir jag våldsam. Jag har suttit för polismisshandel, stölder, rån och mycket annat. När det gick så långt som till internering behövdes det bara en fylla för att få påbackning.

— Sist dömdes jag i Malmö 1966 för rån. Det blev förvaring på specialen i Växjö. Och där sitter jag ännu. Men jag hoppas att snart få komma loss. Maranatavännerna har lovat att hjälpa mig både till bostad och arbete.

Något som kunde rädda mig

Anledningen till att "Länge Värmland" hamnade på Maranatakonferens var en kvinna som han träffade på en permission. Hon utverkade anstaltsledningens tillstånd för 10 dagars frihet. I Malmköping träffade Länge Värmland pastor Arne Imsen.

— Jag åkte inte till Malmköping för att bli religiös, säger Länge Värmland. Har aldrig varit lagd åt det hållet. När kvinnan ville fixa permis

så sa jag inte nej. Jag hade åkt vart som helst för att få vara fri några dagar.

— Väl här i Malmköping upptäckte jag hur glada och vänliga alla människor var. Jag började lyssna på budskapet och insåg att detta var något som kunde rädda mig ur denna eviga kretsgång. När jag blev frälst slängde jag rökat och allt annat som hörde till mitt gamla liv. Jag kände att det hände något inom mig. Nu är jag fri från mitt gamla jag och känner mig riktigt lycklig.

— Att jag lät döpa mig var helt naturligt. Enligt Bibeln så skall man begrava sina gamla synder. Det var skönt att få göra det innan det var dags att återvända till cellen i Växjö.

Ett bra hem

Pastor Arne Imsen bedriver sedan flera år ett omfattande arbete bland människor på samhällets skuggsida. Han säger:

— Erik är ett monument över samhällets misslyckade s. k. vård. Han måste få komma ut och vistas i en normal mänsklig miljö. Där samhället misslyckats kan en levande tro på Gud göra underverk. Samhället har gett upp hoppet när det gäller Erik. Men det finns starkare krafter.

— Jag har funnit ett bra hem åt Erik. Nu gäller det att övertyga utskrivningsnämnden så att Erik får fortsätta sitt nya liv i frihet.

STÖD

**gatu- och anstalts-
missionen**

Box 6177

102 33 Stockholm

Pg 57 16 20

Vad ska

Av Rein Seehuus

Skördetiden är 406 år, räknat som gottgörelsens år.

1. Gottgörelsens år 1572—1978.

2. De fyra sista skördemånaderna 1858—1978.

3. Mellan-Österns krigsmånad 1948—1978.

Här har vi tre profetiska tidsperioder, som alla pekar på sjuttioåret.

Vi har redan påpekat, att Israels fiender i Mellan-Östern skall bli ödmjukade och satta på plats.

För övrigt är det bestämt, att gemensamma marknaden skall utvidgas. I Jes. 23 läser vi om världens första gemensamma marknad, Tyrus. "... en marknad för folken" (v. 3, norsk översätn.). Den feniciska gemensamma marknaden huvudstad, Tyrus, skulle bli ödelagd (v. 14). Den skulle då bli glömd i sjuttio år. Men dessa sjuttio år står i förbindelse med den förunderliga beräkning, som Gabriel gav Daniel om ändens tid. En period på 490 år, kallade sjuttio årsveckor, som är indelade i två delar, 483 år (69 årsveckor) och sju år, alltså den sjuttionde veckan (Dan. 9). Därför att Jesus inte blev mottagen av sitt folk, blev den sista veckan skild från de övriga och reserverad för framtiden i förbindelse med den konung, vars dagar ingen ände har, därför att Gud uppreste

I onsdagskvällens väckelsemöte i Malmköping frambar den norske profeten Rein Seehuus ett profetiskt laddat budskap med Mellersta Östernkrisen, EEC och det tredje världskriget i centrum. 1939 förutspådde Seehuus andra världskriget. Det höll på att kosta honom hans frihet.

Konferenstältet på Malmahed var överfullt och många sökte sig fram till förbön.

ske under 1970-talet?

Tre profetiska tal visar att Jesus skall komma tillbaka i detta årtionde

"När de sjuttio åren av detta århundrade är till ända, står världen vid sin största vändpunkt!"

"Jag fruktar att det tredje världskriget kommer under 1970-talet!"

"Därför bed Gud röja bort alla hinder för väckelse i ditt liv. Och du ofrälste vän, vänd om till Gud – just nu!"

honom från de döda och gjorde honom både till Herre och Messias. Den första gemensamma marknaden skulle falla i glömska, ända tills den sjuttionde årsveckan närmar sig sin början: ett syriskt—israeliskt förbund.

Tio europeiska stater

Bonn, 9 febr. 1970: "EEC:s övergångstid är avslutad, och grunden är lagd för ett större Europa. DE SEX STATERNAS MARKNAD KOMMER REDAN UNDER 1970-TALET ATT AVLÖSAS AV EN MÄKTIGARE GEMENSAM MARKNAD AV 10 STATER." Härtill måste vi tillägga: för att det skall uppfyllas, som är skrivet av profeten Daniel: "TIO konungar skola uppstå i det riket" (Dan. 7:24).

Under mitt sista tonår skrev jag, att Antikrists världsordning börjar med sex stater. De sex staterna i gemensamma marknaden ligger också på det nordvästliga området av det västliga romarriket. Att antalet nu stiger till tio, visar alla, att den slutliga uppställningen står för dörren. Varken Irland, Danmark eller Norge tillhörde romarriket, men England var med. Förhandlingarna skall börja före semestern. Några väntar medlemskap 1973 — Willy Brandt säger "omkring 1978". Hur märkligt är det inte, sett i ljuset av ovanstående!

Skökolön

"Efter 70 år skall Herren se till Tyrus", säger Jesaja (Jes. 23:17). Och i hans profetia framgår det, att den sista gemensamma marknaden då skall utvidgas. Talesmännen för detta liknas vid en sköka, som spelar det bästa hon kan: "... spela vackert och sjung flitigt, så att man kommer ihåg dig." "... det skall åter få begynna att taga emot skökolön och bedriva otukt med jordens alla konungariken i den vida världen." Gud åtrår med nitälskan den ande han gett människan, och när det materiella dominerar, är det otukt i Guds ögon. "I kunnen icke tjäna både Gud och Mammon."

När de sjuttio åren av detta tjugonde århundrade är till ända, står världen vid sin största vändpunkt.

Samtidigt som det är förutsagt om utvidgandet sägs det: "Ty efter sjuttio år skall Herren se till Tyrus" (som är en profetisk förebild till gemensamma marknaden). Det hänvisar till Daniels sjuttionde årsvecka. Under Antikrists tid går det nämligen under. "... de som bo inför Herrens ansikte skola av hennes handelsförvärv ha va mat tillfyllest och präktiga kläder" (v. 18). I följande kapitel 24 beskrives domen med dessa ord: "Se, Herren ödelägger jorden och föröder den; han Forts. sid. 17.

MALMKÖPINGSVECKAN

KONFERENSEN 1970 PRÄGLADES AV OCH SANN GEMENSKAP I DEN HELA

väckelsemöten och bibelstudier över profetiska dagar
Tre gånger dagligen fylldes det stora tältet för sam-

Rein Seehuus — Profeten från Norge — satte redan under de första dagarna en midnattens stämpel på Malmköpingsveckan 1970.

Grånad men reslig stod han där och ropade ut årtal, händelseförlopp, tider och stunder: 1858 — 1907 — 1914 — 1939 — 1948 — 1967 — 1978!

Nyhedningar och ljumma kristna må håna, bygga, bo, plantera. Bruden går mot strömmen och övar sig i gudsfruktan, kärlek, mission och evangelisation. Uppmuntrad och påmind — inte minst i Malmköping 1970 — om att hennes intensiva väntan nu går in i sitt absoluta slutskede.

De flesta minns väl hur Malmköpingsveckan 1969 slutade med att Arne Imsen ropade: "Kom ihåg att 1970 blir ett profetiskt år!"

I denna profetiska uppbrots- och skymningsstämning fick frågorna om mission och praktisk evangelisation en självklar prioritet. Allt oväsentligt ordklyveri näpstes därmed naturligt.

Två frågor inlämnade av Axel R. Olsson dominerade första hälften av veckans samtalsmöten. I Var står Maranata-väckelsen i dag? II Behöver vi göra någon kursändring?

De besvarades av en lång rad talare från hela landet. I stort var alla ense: Vi bör respektera de bibliska riktlinjer som

drogs upp i väckelsens begynnelsekedade och visa bröderna som står i ledningen förtroende och solidaritet. Behövs det korrigerande skulle det i så fall vara att vi i ännu större grad skärper budskapet och tydligare markerar distansen till den allierade kristenheten.

Av den uppfattningen var bland många andra Kåre Mørkestøl: "Det finns ingen väg tillbaka som inte betyder ett stympat evangelium. Vi är ett folk för oss själva och skall fungera som en magnet vilken drar brudesjälarna utanför lägrer."

Vidare påtalades risken för generationsmotsättning i Guds församling. Alla måste som lemningar vara i funktion så att inte en viss grupp passiviseras. (Karl Lundgren, Stockholm.)

Offerlivet berördes av Raimo Moistama och A. Palmgren, Stockholm, påminde om bönens betydelse, vi måste "likt Jesus vistas många nätter i enskild bön invid Fadern". Broder Westergård från Finland tackade Gud för detta verk och sade att "maranata-skeppet i princip inte behövs göra några stora kursändringar bara hålla fast vid den sunda läran".

Så var det dags för Arne Imsen med Bibel och svart tavla. — "Det är rörelseriktningen det är fråga om. Vi märker att kristenheten i stort förenas och drar mot Babylon. En dag skall

Text: Lasso

alla kyrkor och politiska partier samlas under Antikrists breda hatt. Vi måste ställa oss frågan: Vilken kurs har vi? Är det en medveten rörelse mot centrum — Kristus?

Den vägen är förenad med armod, smälek och förakt och det är detta många är så rädda för. Men vi är i gott sällskap; Paulus t.ex. blev kallad sektarist och man uttydde vrångt vad han undfått från Herren.

Vi måste bli djärvare här och stå emot alla, stundtals genanta, kärleksförklaringar ifrån kyrkorna. Dom vill gärna ha oss med och få lite ande för att lugna ner de långtande i leden. Men det är dom som en och en måste komma ut till oss. Men se det vill man inte: *man vill inte dö.*

Folk oroar sig också över 'splittringstendenser' och ringa numerär. Detta är slitna och ständigt återkommande argument. Minns att efter 10 års verksamhet kunde exempelvis pingstväckelsens medlemmar räknas till omkring 2.000. Man var långtifrån enig och hade bl. a. flera tidningar.

Vi har fostrats i 10 års lidande och upplever att Gud har ett uppdrag till ett enskilt folk.

MALMKÖPINGSVECKAN

EN HET
E ANDE
ella händelser
öten

Inläggen som berörde Maranatas arbetsmetoder efterlyste (speciellt de yngre brödernas) större satsning på utåtriktad verksamhet. Agne Bark läste Jesu liknelse i Lukas 15 och sa: "Herden annonserade inte som vi i lokalpressen efter det förlorade fåret. Han gick ut och sökte ända till dess han fann det."

Därmed mynnade samtalen ut i de ämnen som kom att prägla avslutningen av konferensen — mission och evangelisation.

Arne Imsen informerade om litteraturmissionens oerhörda kedjeverkningar och underströk samtidigt nödvändigheten av att decentralisera församlingens verksamhet som hittills alltför ensidigt bedrivits i citykärnan med sovstädernas tusenden utom hörhåll. "Här måste vi tänka om."

"Varifrån har vi fått auktorisation för våra monotona väckelsemöten?"

"Varför skulle inte vi kunna gå ut i små grupper och ha möten just där folket rör sig?"

□ □ □

Direkt från Spanien och med kappsäcken full av dyrköpt erfarenhet just i de ting som be-
Forts. nästa sida.

Utländska gäster i Malmköping

Truppen från Spanien: Fr. v. Råland, Adelaida Sanches Zea, Elsa-Britt och Helge Berntsson, J. Cevallo, Robbie och Barbro Stén.

Vänner från Norge: Fr. v. syskonen Hansen, Rein Seehuus med fru, Solfrid Erikssen, M. Bjerke, barnen Seehuus, Karl-Georg Rognstad, Evling Erikssen, Kolbjörn Granseth, Peru, och miss.kassör Hosum med fru.

MALMKÖPINGSVECKAN

rörts här ovan kom *Helge Berntsson* i sällskap med familjen och veckans spanska gäster Berntsson ängslades inte över läget utan konstaterade att "allt är ett enda stort fiskeläge..." "I Spanien går vi från dörr till dörr och från by till by med Biblar, litteratur och traktater. Så vinner vi en familj eller två som öppnar sina hem för möten och vi får ett fäste, ett högkvarter i den staden eller byn. Vi sår och det mognar till skörd i Spanien."

Adeladia Sanches Zea, som vi känner från boken *Nunnan* som blev andedöpt, vittnade om sitt möte med Jesus Kristus under sitt livs mörkaste period, som katolsk nunna. Hennes högsta önskan var att få resa ett maranatatält i sitt hemland. En bön som Gud hört och förhandlingar pågår för fullt om en tältkampanj i Spanien. Ansvaret inför myndigheterna för kampanjen skulle broder *J. Cevallo* som nu var med *Helge Berntsson* ta. Han var affärsman i Tanger innan han mötte Gud till radikal frälsning.

Detta projekt kräver mycket förbön, offer och — diplomati. Men det ingår i visionen och vi hoppas alla att nya vägar skall

öppnas för att nå katolicismens miljoner, som numera bara bor en knapp dagsresa ifrån oss.

Konferensens mest avlägsne gäst var *Kolbjörn Granseth* från Peru. Broder *Granseth* rapporterade om arbetet på sitt fjällhögä fält och predikade ett enkelt, genomträngande evangelium i väckelsemötena. På utresan till Peru får han sällskap med *Erling* och *Solfred Eriksen* som skall hjälpa till med pionjärarbetet *La Mission Maranata*.

□ □ □

De utländska gästernas rapporter slog upp många dörrar till verksamhet i Herren för maranatafolket i Sverige och

Bland dem var *Erik Strömberg*, 46, som varit i händerna på svensk fångvård i närmare 30 år och nu fått permis från sjukhuset i Växjö för att vara med i konferensen.

Erik var morgonpig och vi träffades ibland över en tidig kopp kaffe när lägret på *Malmahed* sov och mäsarna städade mellan tälten. Han berättade om "värden" i fångenskap som hårdar och bepansrar individens yttre men hur Guds kärlek och den otvungna gemenskapen med syskonen gjort underverk på en vecka. *Erik* började sig första söndagens eftermiddagsmöte.

Vi har passerat han som

Adelaida, den f. d. nunnan som gästade konferensen tolkad av *Helge Berntsson*:

"Jag önskar att vi kunde resa hela det här tältet i Spanien. Och få med böcker och den underbart entusiastiska Ande som är rådande."

samarbetet kommer att förstärkas. Men vår huvudsakliga uppgift är att ge vårt sodom-influerade fosterland Guds bud, Guds nåd och frälsande kraft.

Om "undre missionen" berättade *Sven-Åke Asplund*, ett arbete som definitivt inte undgått problem men som skall och måste gå vidare.

I *Malmköping* strålade en handfull gäster från "undre världen" samman. Några kom med evangelisterna från *Norrland*, en från ett interneringssjukhus i *Växjö*, någon från *Stockholm*. Tillsammans med sju andra döptes de till Kristus i *Hosjöns* vatten på lördagen.

köpte oxar och hela raden av självupptagna och nått ut till vägskålen där de verkligt hjälpbehövande finns. Pris ske Gud!

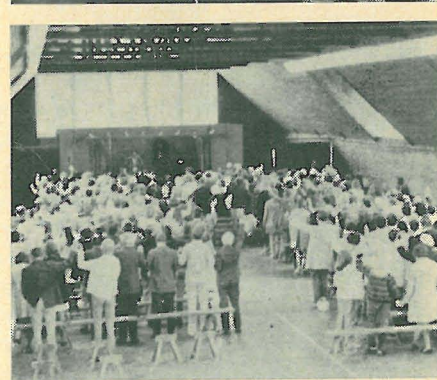
□ □ □

Konferensens fasta deltagare var något hundratal fler än 1969 vilket betydde att 6—700 människor dagligen skulle utspisas och åtnjuta bästa tänkbara service.

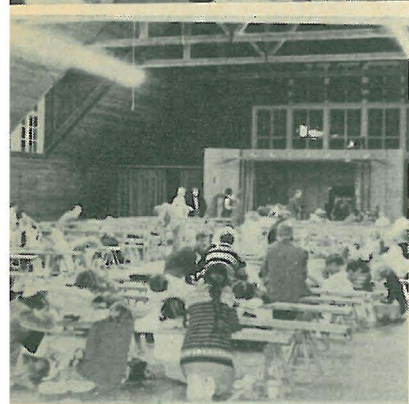
Men efter två år har *Malmköpingsveckans* kansli, kök och organisation i övrigt utvecklats till ett med arbetsglädjens olja välsmort maskineri, som bara väntar att ta emot ännu fler deltagare 1971. Om Jesus dröjer. "Tack ska ni ha allihop!"

Samtals- och väckelse- möten Bröds- brytelse och bön

T. h.: H. Berntsson tolkar samtals-
mötena till spanska.

T. h.: Varje morgon fylldes läger-
hyddan för brödsbrytelse.

Nätterna igenom pågick bönevak-
ten (t. v.).

Nedan t. v. och t. h.: Efter dopet.

Är vårt land ett SODOM?

Predikan av
ARNE IMSEN

Forts. fr. föregående nummer.

Människan rycker åt sig stycken för att bli rik, men så småningom upptäcker hon att det hon kämpat för och eventuellt nått fram till samtidigt förvandlat henne till slav. I Hes. 16: 48 får vi veta något mera om Sodom. Det sägs: *"Så sant jag lever, säger Herren, Herren, din syster Sodom och hennes döttrar hava icke gjort vad du och dina döttrar hava gjort."* Det är sagt om Jerusalem. *"Se detta var din syster Sodoms missgärning, fastän höghet, överflöd och tryggad ro hade blivit henne och hennes döttrar beskärd, understödde hon likväl icke den arme och fattige, tvärtom blevo de högfärdiga och bedrevo vad styggeligt var inför mig, och därför försköt jag dem, när jag såg detta."*

Naturtillgångar, materiella rikedomar och möjligheter att exponera sig själv, vinna framgång och rikedomar, erbjuds den ambitiöse, men hur blir det med den svage? Där har vi välfärdssamhällets baksida.

Mitt inne i välfärdssamhället konstaterar vi att individerna betyder så litet. Vi möts av ett avancerat människoförakt. Du taxeras efter din intelligens, ekonomi och samhällsställning, efter din förmåga att slå dig fram. Men som enskild människa betyder du ingenting. Vi lever i en tid då det är svårt för den enskilda människan att göra sig hörd. Det krävs en massopinion, en opinion som mer eller mindre tillfälligt och flyktigt kan drivas ihop utav, man kan nästan säga, pöbelhopar.

ROPET FRÅN SVERIGES SODOM

Vårt samhälle har tiotusentals förslavade människor. Det finns ingen av oss som för en minut orkar tänka sig in i det samlade lidande många människoliv representerar. Och ändå mitt i alltsammans skryter vi av våra sociala ambitioner. Var någonstans ligger problemet? Jo, man har gjort det lätt för människorna att synda. Man

har ställt upp en mängd falska frihetsideal, som det här med självförverkligandet och utlevelserna. Leva ut för att bli lycklig! Gör man inte det, säger psykiatriker ur Freuds skola, blir vi neurotiker och skadas på ett eller annat sätt. Vi får komplex och skuldkänslor och så blir vi förstörda. Har man hört sånt nonsens! Dessa falska frihetsideal auktoriseras i skolorna, i predikstolarna och i församlingarna. Det är en fruktansvärd olycka för vårt land och för skaror av ungdom. Ibland har jag hört ropet från Sveriges Sodom. Ifrån alla de oskyldiga barn, som dagligen får möta en alkoholiserad far och en avsjälad mor. Ibland har jag hört ropet ifrån en mor, som gråter sina fruktansvärda tårar över att sonen, dottern blivit ett offer för den moderna livsfilosofien. Hasch, LSD, ja, kan du tänka dig att det gått religion i det. Det är höjden av tillfredsställelse, att få preparera sig med dessa lyckomedel. Vi hör också ropet ifrån utslagna ungdomar som ligger i rännstenen.

HEJDLÖSA KRAFTER

Sodom upplevde exakt detsamma som vi upplever, släpp loss vilddjuret. Ingen förmår att tämja det. Släpp loss krafterna, ingen förmår att hejda dem. Vi har en fantastisk illustration till det i Israels historia. När Israels folk skulle ut ur Egypten och Mose trädde fram med sitt budskap, mobiliserade Farao sina vise män och trollkonstnärer, så dessa ockulta krafter frigjordes. De plagierade det Gud hade gjort och demonstrerade, att de nerbrytande krafterna verkligen inte ligger efter Guds frälsande krafter. Men hör här, Egyptens vise män och trollkarlar, de kunde frigöra, men de kunde inte hindra krafterna när de en gång var frigjorda. Farao fick be Mose: "Bed för oss!" Man kan frigöra krafterna genom att låta dessa under-

liggande och osynliga välden skapa idéer, filosofier, som sedan förkroppsligades i ett uppiskat, upprivet folkhav. Men då man har piskat upp havet upptäcker man, att det inte finns någon kraft som kan regera dem, *utom en*. Det finns ett bålverk emot synd och elände. Det är en bedjande församling.

DEN BEDJANDE FÖRSAMLINGEN

En del har frågat mig: "Tror du verkligen på förbönens makt?" Det gör jag. Jag tror. Det finns ingen intelligens, som kan ta upp något resonemang med dessa furstar, och det finns ingen opinion, som kan driva tillbaka de krafter som opererar i folkhavet och som har fått fritt spelrum samhällets olika institutioner. Man har lyckats släppa loss eländet. Vi har en nerknarkad ungdomsgrupp, vi har en stor skara alkoholiserade ungdomar. Vi har de flesta torpederade hem i världen, och vi har en självmordsstatistik som är skrämmande. Baksidan av välfärdsfasaden är ingalunda tilltalande. Och hela vägen är det de svaga som offras. Man kallar det för det naturliga urvalet. När människan har mognat och utvecklats, då är hon utslagen, svag. Och sedan möter du övermänniskan, den nya starka människan, den mogna människan och den syndiga människan. Då möter du Antikrist. Jag tycker att detta är skakande, därför att det finns ett bålverk mot det onda. Vad är det? Bönen. Det finns en maktfaktor som kan bjuda verkligt motstånd. Det är den bedjande församlingen. Må Herren göra oss till bedjare, icke dagdrivare, icke egoistiska självupptagna bedjare men göra oss till bedjare som träder närmare honom.

Ondskan i Sodom var en kallelse att träda närmare Gud. Abraham bad, han bad igen, och han bad igen. En del har sagt att Abraham aldrig blev bönhörd. Men det blev han verkliga. Han fick egentligen inte det han bad om, men han blev bönhörd ty det heter: "*Gud tänkte på Abraham och räddade Lot.*"

OSYNLIGA BARRIÄRER

Har du någon nära anhörig i farozonen? Det är inte säkert, att dina ord når fram. Det är inte säkert, att de förstår dig. Ditt val förefaller för dem så fullständigt oförnuftigt, och de frågar sig, hur en klok och annars sympatisk människa kan välja så idiotiskt. Då du diskuterar med dem eller samtalar, så upptäcker du att fastän ni är av samma kött och blod och är släktingar, så känner ni det som om det vore flera ljusår emellan er. Det är osynliga barriärer. När ni talar, talar ni förbi varandra, ni

förstår inte varandra. Ibland provas ditt tålamod på dem och deras på dig. Du upptäcker att det blir strid, kamp och ibland blir det konflikter, kanske till och med nederlag. Men du känner att du måste böja dig och be både människor och Gud om förlåtelse. Men visionen planas inte ut. Det finns inga möjligheter att bli av med det här. Det är liksom invävt i ens natur. Om man ville fly till världens ände, så skulle man inte komma undan. Man är fullständigt intagen och gripen. Du tänker ibland att det är ingen mening. Det kommer aldrig att bli något resultat. Men här ska du få höra: Gud hör bön!

Även om resultatet dröjer, ska du få uppleva att Gud har dina böner i åminnelse inför sig och i ett ögonblick vänder han på böneskålar och så kommer resultatet. Krissituationerna, de allmänna krissituationerna, brukar alltid lösa ut någon och något. Om du känner att du vill bli förnyad i förbönens heliga tjänst, så vill Herren möta dig i dag.

VALFÄRDSSAMHÄLLET LEGALISERAR SYNDEN

I 1 Mos. ser vi att det här överflödssamhället, det här välorganiserade, ja rent av byråkratiska samhället vi möter, som kunde ge till synes tryggad ro, det befästa samhället med ett starkt försvar, som kunde ge skenbar trygghet åt invånarna, ramlar fullständigt i bitar. När vi läser i 1 Mos. 13:13 heter det: "*Mens folket i Sodom var mycket ont och syndigt inför Herren.*"

Allt det vi ser omkring oss av naturtillgångar, naturrikedomar, välfärd, överflöd, allt det vi möter i ett välordnat samhälle med sjukvård, barnavård, pensionärsvård skulle vara ett enormt tacksägelseämne. Vi blir omhändertagna redan i själva födelseögonblicket och vi hjälps praktiskt taget igenom hela livet. Vi har mycket att tacka Gud för. Ingenting av det här är ju ont. Det är gott alltsammans. Varför inte konkretisera då och säga så här: "Nog tackar vi Gud för att vi lever i ett politiskt demokratiskt samhälle, där vi har rösträtt och åtminstone relativ religionsfrihet. Nog tackar vi Gud för att vi får samlas till möten i lokalen eller på torgen. Den möjligheten erbjuds oss i alla fall. Vi får tacka Gud för att vi en och annan gång släpps fram i andra församlingar än just av den här karaktären. Nog kan vi tacka Gud för att vi får ge ut vår tidning och ha vår förlagsverksamhet. Vi får pre-

Forts. sid. 16.

ÄR VÅRT LAND... *Forts. fr. sid. 15.*

dika, tro på Gud och bedja. Allt detta är underbart.

Men vi märker, att fastän vi har åtminstone en relativ frihet att arbeta och verka, att leva och existera på något så när mänskliga villkor, så är det något som fattas. Vad är det vi upp-täcker? Det är på det här sättet, att vi allesamman har ett gemensamt problem, ett stort problem, som inga sociala åtgärder rår på. Inte heller filantropiska åtgärder kan rå på det. Vilket är problemet? Det är synden. Synden är ett fördärv, och lyckligt det samhälle som bekämpar synden. Men där ligger problemet. Istället för att *bekämpa* synden, så *legaliserar* man den. Det som är onormalt normaliserar och det som är normalt idiotförklaras. Så suddar man ut de bibliska begreppen om synden och sätter dit andra namn. Det låter nästan attraktivt, när man börjar tala om skuldcomplex och neuroser. Det låter nästan fint, när de moderna människovårdarna sätter sina diagnoser. Det är social missanpassning. Men detta är inte någonting annat än dekadans.

LATENT INOM DIG

Vad som behövs för en sjuk människa, det är rätt diagnostik. Har man satt rätt diagnos, kan man sedan sätta in behandlingen. Men vad är det för diagnostik, det man i dag kallar för komplex och social missanpassning. Det är ingenting annat än synd. Alkoholism, säger en del, är sjukdom. Det låter ju enkelt. Alkoholisten ska ha vård. Men alkoholism är synd. Homosexualitet är sjukdom, säger man. Homosexualitet är synd.

Man skulle kunna fortsätta, *men* det är två saker som det finns anledning att *nämna*. "Men", säger du, "Imsen nu är du ju fruktansvärd som sätter sådana stämplor på redan olyckliga människor. Tänk på de sexuella minoriteterna." Preciis som om det hjälper några sexuella minoriteter att permanenta deras olycka. Det hjälper väl ingen människa att sätta *felaktig* diagnos. Var vill jag komma med detta? *Jo*, vi bär alla i vårt väsen latent alltsammans det här. Härinne bor det latent en mördare. "Det var fruktansvärt", säger du. Men det är *sanningen*. Det finns ett litet ting som heter *hjärtat* och det är illfundigt. Och ifrån det kommer allt det där onda. Det flyter fram. Hur *civiliserade* och kultiverade och välartade vi än ser ut, så har vi något av det här inom oss. Du *har* det latent inom dig. Det bor en latent *alkoholist* inom dig

också. Och om det inte finns en latent alkoholist där, så finns det i varje fall en latent farisé. Det ena är lika galet och eländigt som det andra. Men vad är det då som sker? Miljön kan i och för sig amputera bort en del av de latent anlagen, men miljön kan också vara med och stimulera dem.

Forts. nästa nr.

Fruktad frihet

Hösten 1970 utkommer Arne Imsen med sin nya bok FRUKTAD FRIHET. Den speglar ett historiskt skeende och utgör en personlig tillbakablick på en 10-årig verksamhet. Fruktad Frihet redovisar och belyser många kontroversiella händelser under kampåren.

Redan nu kan boken beställas. Den levereras så snart den kommer från trycket. Fruktad Frihet kommer med sin sakliga frispråkighet att väcka debatt i många läger. Det är därför värdefullt att ta del av innehållet så tidigt som möjligt.

Undertecknad beställer härmed exemplar à 29:50 plus moms och porto, av Arne Imsens bok Fruktad Frihet, att sändas till nedanstående adress:

Namn

Adress

Postadress

Tel. /

Orderdatum

VAD SKALL SKE...

Forts. fr. sid. 9.

omvälvor vad därpå är och för-
stör dess inbyggare. Och det
går prästen såsom folket, hus-
bonden såsom tjänaren, hus-
frun såsom tjänarinnan, sälja-
ren såsom köparen, låntagaren
såsom långivaren, gäldenären
såsom borgenären" (v. 1—2).

"MEN NÄR SJUTTIO ÅR
ÄRO TILL ÄNDA..." profe-
terar också Jeremia (Jer. 25:
12). Herren varnar med föl-
jande ord: "Och jag skall på
det landet låta alla de ord full-
bordas, som jag har talat mot
det, ALLT VAD SOM ÄR
SKRIVET I DENNA BOK, och
vad Jeremia har profeterat mot
ALLA DESSA FOLK." Alltså
efter att vi är färdiga med 1970
— de sista sjuttio åren av nu-
varande tidsålder (Andens hus-
hållning och församlingens
tid?) — kommer väldiga hän-
delser att skaka världen.

Jag fruktar, att det tredje
världskriget kommer under
1970-talet, men det har jag inte
fått någon bestämd uppenbar-
else om ännu. Gud vill ingen
syndares död.

I Jes. 24 förutsäges en väl-
dig väckelse: "...en efter-
skörd, sedan vinbärgningen är
slut. Dessa häva då upp sin
röst och jubla; fröjderop över
Herrens höghet ljuda borta i
väster: 'Ären därför Herren i
österns bygder, ären i havs-
länderna (på havets öar, norsk
översätn.) Herrens, Israels
Guds namn.' Från jordens ända
höra vi lovsånger: 'En härlig
lott får den rättfärdige!'" (v.
13—16).

Gud vill väckelse

Precis i Österlandet och på
havets öar — INDONESIEN —
pågår stora väckelser med mil-
joners frälsning i dessa dagar.
Märk: "Från jordens ända hö-
ra vi lovsånger: 'En härlig lott
får den rättfärdige!'" Vi här
uppe i Norden har också ett
speciellt löfte. En väldig väc-
kelse är det enda, som kan hål-
la det tredje världskriget till-
baka ännu några år. Be Gud
röja bort alla hinder för väc-
kelse i ditt liv. Du ofrälste vän,
vänd om till Gud just nu. "Var
och en, som åkallar Herrens
namn, han skall bliva frälst."

Ingen kan studera Jer. 25
från vers 15 utan att förstå,
att den krigstid, som där skild-
ras, redan har inträtt. Vi stäl-
ler upp listan över de länder,
som i tur och ordning drages
in i kriget:

1. Israel (v. 18).
2. Egypten (v. 19).
3. Gasa (v. 20).
4. Jordan (v. 21).
5. Libanon (v. 22).
6. Medelhavsländerna (v. 22).
7. Förenade arabrepubliken
(v. 24).
8. Iran (v. 25).
9. Alla nordens länder: Ryss-
land, Finland, Sverige,
Danmark, Norge (v. 26).
10. Alla världens riken.

De fem förstnämnda och den
sjunde statsgruppen är nu i
krig i Mellan-Östern. Det kri-
gas också mellan andra länder.

OBS.!

Ett fåtal av Rein Seehus häfte
Profetrösten finns på förlaget.

Sänd 2 kr i porto till
Midnattsropets Bokförlag AB
Box 6177, 102 33 Stockholm.

Har du svårt att nå knar-
karen eller "grabben på
gatan"?

Börja med en bok på de-
ras eget språk, från deras
egen miljö.

T. ex.:

■ Narkomanens helvete
och vägen därur
av K. Bill

Kr. 6: 75 exkl. moms.

■ Besegrad genom kärlek
av Nicky Cruz

Kr. 14: — exkl. moms.

Rockmärken:

- Jesus älskar dig
- Jesus lever
- Du behöver Kristus

Pris pr st. 1: 50
10 eller fler 1: — st.

Beställningar från Mid-
nattsropets Bokförlag AB,
Box 6177
102 33 Stockholm

Korten från HASSLÖ (nr 15—16)
och MALMKÖPING (detta nr)
kan beställas från MIDNATTS-
ROPETS BOKFÖRLAG AB. Tel.
08-34 06 35

En sommarbukett andliga sånger för väckelsens folk

MRM har utkommit med en kollektion nya skivor, en sommarbukett andliga sånger som inte hör till det alldagliga förekommande. I den finns många sköna ting:

MRM 74
ARNE IMSEN
Om det är dröm/Jesus kommer/Möts vi där/Av ditt kors.

MRM 76
AGNE BARK
Syndaråreningen/Tänk en gång/Jag längtar till den dag/Du strålande kristallpalats.

MRM 77
NORRLANDSEVANGELISTERNA
"Vunna för att vinna." Norrlandsevanagelisterna sjunger: Vi vill gå/Så den ädla säden/Halleluja, halleluja/Appell av evang. Lasse Johansson/Jesus dukat har ett bord (sång av Britt Ness)/Kärlek så varm (sång av Ingemar Helmersen)/Välj nu, välj Jesus! (Sång av Rangvi Ljung och Ulla-Britt Sundlöf.)

MRM 78
BERTHA SVENSSON
Hade jag vingar som duvan jag flög långt härifrån/Nu har jag funnit glädjen i Gud/Vi har ett underbart hem/Om du vinner jordisk makt och ära.

MRM 75
CARL HENRIC HENRICSSON
Giv Jesus all makt och all ära/Sänd honom bud/Allt jag behöver/Min Frälsare kär/Den underbara dagen. Duett Millan och Carl-Henric.

MRM 79
CURT PETERSEN
ROLAND LUNDGREN
Han har tagit min hand/En man på vandring/Turn, turn, turn/När Guds röst till välkomst ljuder.

MRM 80
INGA-LILL och HENRY HOLMBERG
Ej det finns en sådan vän som Jesus/Hela natten lång har jag strävat så hårt/Jesus, o min Jesus/Säg har jag räddat någon själ från döden?

Telegram

NY EP-grammofonskiva
kommer omkring
1 september av
VIVIAN MÄRTENSSON
där hon sjunger egna
sånger.

EP 555
FEBE & ROLAND LOVGREN från Ludvika
Han skall komma/Förr eller senare/
Jesus talar om en boning/Jesus för dig.

MRM 73
Evangelist ROLAND LOVGREN
I Getsemane lund/Horebs klippa/
Hemåt/Jesu maning.
MRM 63

ROLAND LOVGREN med DALA-TEAMET
Nåden räcker/Om du lycklig vill bli/
Två minnen från mitt barndomshem/
Du vita här.

Klipp här och sänd in kupongen i dag

BESTÄLLNINGSKUPONG

Härmed beställas att sändas mot postförskott eller avbetalning.

Namn:

Bostad (Box/Gata):

Postadress:

- Skivor nr
- ☐ LP-skivpaket, innehåller 5 st. (x-pris) 50:—
 - ☐ EP-skivor i paket, innehåller 15 st. (x-pris) .. 55:—
 - ☐ Sångbladen 70—95 14:75
 - ☐ Sångbladen, hela saml. 1—95 + pärm 44:50
 - ☐ Sänd mig gratis katalog + notblad + tidningen Midnattsropet.

Kupongen insändes till EVANGELII CENTER - 781 02 Borlänge 2 - Tel. 0243/105 95

HALLS, Jönköping 59198.7C

• Mötesannonser •

HÖGAKTUELLA DAGAR

Evangelistvecka i Göteborg 7—15 september

Motto: Evangelisation — MISSION

Bön, bibelstudium, samtalsmöten, gatumission och väckelsemöten.

Anmälan kan ske per tel: 031/55 29 27 eller skriftligt: Arnold Andersson, Norrums-
höjd 77, 417 45 Göteborg.

Anmälan snarast!

VÄLKOMNA!

AVSKEDSMÖTEN i STOCKHOLM 15—16 augusti för familjen Helge Berntsson,
Adelaida Sanches Zea, J. Cevallo m. fl.

Lokal: "Britt-Marie", S:t Eriksgatan 45, T-Flem.g.

BED FÖR MISSIONEN!

PRENUMERERA NU!

Använd kupongen till hö-
ger. Betala när inbetal-
ningskortet kommer.

Prenumerationspriset är:

Helår 33: —, halvår 17: —,
kvartal 9: —. Lösnummer
1: 50. — Till Finland, Nor-
ge och Danmark är priset
detsamma som i Sverige.
Gåvor till tidnings- och
traktatmissionen mottages
med tacksamhet.

Postgiro 57 16 20.

Jag prenumererar på Midnatts-
ropet och betalar när inbetal-
ningskortet kommer

☐ Är ny prenumerant

☐ kvartal 9 kr
☐ halvår 17 kr
☐ helår 33 kr

Efternamn

Förnamn

c/o

Gata, Box, Postlåda etc.

Post-nr

Postanstalt

Frankeras ej
M. R. betalar
portot

Till
MIDNATTSROPET
Pren.avd.
Box 6177
102 33 Stockholm 6

Svarsförsändelse
Konto nr 4745
102 30 Stockholm 6

**"Den som tror
och blir döpt
han skall bli
frälst!"**

**13 personer döptes till Kristus
i Malmköpingskonferensen
Däribland flera f. d. narkomaner
och fängelsekunder**

